

JOSEPH HAYDN: VIOLIN CONCERTOS

SEPTEMBER 1, 2015 [EMR2015RECORDING0](#)

Zsolt Kalló violin, Capella Savaria, Nicholas McGegan
60:18
Hungaroton HCD32771

Haydn's violin concertos are not as popular as the ones for cello; along with Mozart's, they are somewhat neglected by violinists, who would rather progress from the ultra-virtuosic works of Locatelli and Vivaldi to something more substantial like the Beethoven, and so are mostly left to youngsters at the beginning of their professional careers. This is a real pity because, the present excellent disc shows, played with love and care, they are delightful pieces, with some of the most graceful slow movements of their era. Combine this with 44321 strings of Capella Savaria (with bassoon and harpsichord), Nicholas McGegan's baton, and the poised playing of Zsolt Kalló – even when Haydn was pushing his friend Tommasini almost to the bridge of his instrument! – and you get an irresistible hour of easy entertainment. Kalló's Liszt Prize (2014) was well deserved, having premiered a whole raft of previously unheard classical violin works in his home country. Particularly impressive here are the cadenzas – the otherwise first class booklet notes do not credit a composer, so I imagine they must be Kalló's own work; they reflect their context perfectly with a finely managed balance of virtuosity and suaveness, indeed the warmth he draws from his instrument and his shrewd use of ornamental vibrato is exemplary.

Brian Clark

- Performance (teljesítmény) 5 csillag!!!
- Recorded sound (hangzás) 5 csillag!!!
- Booklet note (prospektus – leírás a művekről) 5 csillag!!!
- Overall presentation (összességében az előadás) 5 csillag!!!

5 (összesítés)

[CLASSICAL](#)

Zsolt Kalló violin, Capella Savaria, Nicholas McGegan
60:18
Hungaroton HCD32771

Haydn hegedűversenyei közel sem annyira népszerűek, mint csellóra írt versenyművei,

s a hegedűsök meglehetősen ritkán adják ezeket elő, akárcsak Mozart hasonló darabjait. A szupervirtuóz Locatelli- és Vivaldi-művek után valami súlyosabbra vágnak, ezért ezeket a Haydn-darabokat többnyire fiatal művészek adják elő, szakmai karrierjük kezdetén. Ez bizony elég nagy kár, hiszen ahogy ez a kiváló lemez is bizonyítja, ezek a versenyművek – már ha kellő műgonddal és gyengédséggel adják elő – pompás mesterremek, bennük a korszak legszebb lassú tételeivel.

Ha mindehhez hozzávesszük a Capella Savaria 4-4-3-2-1 arányban összeállított vonóskarát (fagottal és cseballóval kiegészülve), Nicholas McGegan karmesteri pálcáját és Kalló Zsolt kiegyensúlyozott hegedűjátékát, az eredmény egy teljes órányi pazar élvezet – pedig Haydn itt barátja, Tommasini hangszerének legvégső határait feszegeti.

Kalló 2014-es Liszt Díja teljes mértékben megérdemelt, hiszen a művész már egy egész sor olyan hegedűművet tűzött műsorra odahaza, amelyről azelőtt nem is hallottunk. Ezen a lemezen a kadenciák viszik el a pálmát. Az egészen kivételes betétek nyilvánvalóan nem a zeneszerző tollából származnak, így kétségkívül a szólista saját maga írta. A műbe tökéletesen illeszkedő kadenciákat Kalló végig elegáns és egyenletes virtuozitással játssza. Olyan szívmengetően bársonyos hangzást tud elővarázsolni hangszeréből és olyan ravaszul díszített vibrátókat alkalmaz, hogy az minden hegedűs számára példaértékű lehet.

Brian Clark